

της δασικής βλαστήσεως εκάστης περιοχής (κατηγορίαι δασών, είδος βλαστήσεως, πυκνότης, ηλικία ή άλλη προσδιοριστική λεπτομέρεια).

Είς εκάστην μερίδα σημειούνται οι συνταχθέντες χαρταί και αι ληρωθείσαι διά την περιοχήν φωτογραφίαι μετά των στοιχείων αυτών, ως και αι κατά την παράγραφον 8 του προηγούμενου άρθρου συμπληρώσεις ή μεταβολαί των δασολογικών χαρτών. Είς το δασολόγιον καταχωρίζονται ιδιαιτέρως αι εις εκάστην περιφέρειαν κηρυχθείσαι ή εφεξής κηρυσσόμεναι αναδασώσεαι εκτάσεις. Επίσης σημειούνται εις το περιθώριον εκάστης υφισταμένης μερίδος δάσους ή δασικής εκτάσεως αι εν σχέσει προς ταύτην κηρυσσόμεναι ως αναδασώσεαι εκτάσεις λόγω καταστροφής ή αποφιλώσεως της δασικής βλαστήσεως.

2. Παρ' εκάστῳ δασαρχείῳ τηρεῖται τοπικόν δασολόγιον διὰ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ εὐρισκόμενα δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις μετὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοιχείων, ἐνημερουμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ προσδιορισμοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Γεωργίας καθορίζονται: α) τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν συνεργείων φωτογραφήσεως καὶ χαρτογραφήσεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, β) ἡ ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας καταρτίσεως καὶ τηρήσεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν τοπικῶν δασολογίων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασαρχείων, γ) ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι λήψεως, ἐκτυπώσεως καὶ φυλάξεως τῶν φωτογραφιῶν ὡς καὶ συντάξεως, ἐκτυπώσεως καὶ ἀρχειοθετήσεως τῶν δασικῶν χαρτῶν, δ) ἡ ἀσφάλεια τῶν παραγόμενων πάσης φύσεως φωτογραφικῶν καὶ χαρτογραφικῶν ὑλικῶν εἰς τὰ ὅπλα περιέχονται ὅπλα θύελλας, ἀμυντικαὶ περιοχαὶ ἢ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ε) αἱ λεπτομέρειαι καταρτίσεως καὶ τηρήσεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ χρησιμοποίησεως τῶν στοιχείων αὐτοῦ ἢ παροχῆς τούτων εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 14.

Πρωτορινὴ ἐπίλυσις ἀμφισβητήσεων.

1. Ἐὰν δὲν ἔχει καταρτισθῇ εἰσέτι δασολόγιον, ὁ χαρακτηρισμὸς περιοχῆς τινὸς ἢ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὡς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τούτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς κατηγορίας εἰς τὴν ἀνῆκει δάτος ἢ δασικὴ ἐκτασις κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 διακρίσεις, ἐνεργεῖται κατ' αἰτήσιν οἰουδὴποτε ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου δασάρχου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πρᾶξις, ἐρειδομένη ἐπὶ σχετικῆς εἰσηγήσεως ἀρμοδίου δασολόγου καὶ τῶν τυχόν υφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως καὶ χαρτογραφήσεως τῆς περιοχῆς ἢ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ στοιχείου, δεόν νὰ εἶναι προσηκόντως ἡτιολογημένη δι' ἀναφορὰς εἰς τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους, τὸ εἶδος, τὴν σύνθεσιν, τὴν ἔκτασιν τῆς βλαστήσεως καὶ τὰ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ αὐτῆς, τὰς τυχόν ἐπελθούσας προσφάτους ἀλλοιώσεις ἢ καταστροφάς, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον χρήσιμον στοιχεῖον πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς ἐκτάσεως. Ἡ πρᾶξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑποβαλλόντα τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἰδιώτην ἢ νομικὸν πρόσωπον ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὸν οἰκείον δῆμον ἢ κοινότητα καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ ἑνῇ μῇνᾳ μερίμνη τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα. Ἀνακοινώσας περὶ τῆς συντάξεως τῆς ὡς ἄνω πράξεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τὸν οἰκείον δῆμον ἢ κοινότητα, μετὰ περιλήψεως τοῦ περιεχομένου τῆς δημοσιεύσεως εἰς δύο τοὐλάχιστον τοπικὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς μίαν τοπικὴν καὶ μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Κατὰ τῆς πράξεως τοῦ δασάρχου περὶ τῆς αἰ προηγούμεναι παράγραφοι, ἐπιτρέπονται ἀντιρρήσεις τοῦ νομάρχου, ὡς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον φυσικοῦ ἢ νο-

μικοῦ προσώπου, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως. Ἡ ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις κοινοποιήσεως, ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δημοσιεύσεων, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν εὐρίσκεται ἡ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἔκτασις ἢ τὸ μεγαλύτερον τμήμα αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ ἡ δευτεροβάθμιας τοιαύτη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ τὰς προτάσεις τοῦ ἐνδιαφερομένου ὡς ἄνω ἰδιώτου, νομικοῦ προσώπου ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας, δυναμένη δὲ καὶ νὰ διενεργήσῃ αὐτοψίαν πρὸς μὀρφωσιν ἀσφαλτεῖρας γνώμης περὶ τῆς υφισταμένης ἐν τῇ περιοχῇ καταστάσεως, ἀποφαινεταὶ ἡτιολογημένως ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιρρήσεων.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν, δι' ὧν χαρακτηρίζονται περιοχαὶ τινες ἢ τμήματα αὐτῶν ὡς δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν μεταγενεστέραν χαρτογραφίαν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ δασολογίου τῆς περιοχῆς ἢ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθροις 12 καὶ 13 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

Δασικαὶ ὁδοί.

1. Δασικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ κατασκευαζόμεναι ἐντὸς ἢ εἰς τὰς παρυφὰς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν προστασίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων, ἢ τὴν πρόσθασιν πρὸς υφισταμένας τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ αἰσθητικὰ τοπία, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν δασικῶν ἔργων ἢ τὰς μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ, ἐπαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Χώρας.

2. Ἰδιοκτητῆται ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ οἱ διακάτοχοι δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν διὰ μέσῳ τούτων διάνοξιν δασικῶν ὁδῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ κατασκευάζονται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐγκεκριμένου προγράμματος δασικῆς ὁδοποιίας. Οἱ ἐν λόγῳ ἰδιοκτητῆται ἢ διακάτοχοι δύνανται νὰ προβάλλουν εἰς τὴν διάνοξιν δασικῶν ὁδῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν διακατεχομένων ἐκτάσεων μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ δασῶν τοῦ νομοῦ, ἐκδιδομένης μετ' εἰσηγήσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τινὸς ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 σκοπῶν.

3. Κύριος ἢ διακάτοχος ἐδάφους, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καθίσταται ἀναγκαία ἢ διάνοξις προσωρινῆς δασικῆς ὁδοῦ πρὸς διευκόλυνσιν μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν διάνοξιν ταύτην κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς τίθεμένους ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, δικαιούμενος εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν ἐν μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος ταῦτα διὰ πᾶσαν φετικὴν ζημίαν προγενεστένην εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ρηθείσης προσωρινῆς δασικῆς ὁδοῦ. Ἐν διαφωνίᾳ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ.

4. Δασικαὶ ὁδοί, τῶν ὁποίων ἡ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, διέπονται ἀπὸ τὰς περὶ κατασκευῆς καὶ συντήρησεως τῶν τελευταίων τούτων διατάξεις. Εἶναι πάντως δυνατὴ, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Γεωργίας, ἢ ἀνάθεσις τῆς κατασκευῆς ἢ συντήρησεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν τούτων εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Ἡ διάνοξις δασικῶν ὁδῶν διεργομένων διὰ μέσου ἢ εἰς τὰς παρυφὰς ἀνεγνωρισμένων ἀρχαιολογικῶν χώρων εἶναι δυνατὴ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, διδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους ταύτης.

6. Ὁ προγραμματισμὸς, ἡ μελέτη, ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν δασικῶν ὁδῶν ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον γενικῶς περὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν ἔργων ὀριζόμενα.